

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget har den 11. november 2015 efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) stillet følgende spørgsmål nr. 106 (alm. del) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr.106:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 3/11-15 fra Hans Peter Hansen, Nykøbing vedr. ændring af Lov om Integrationsydelse, jf. UUI alm. del bilag 25, og enkeltvis besvare de i bilaget stillede spørgsmål.”

Svar:

Den henvendelse, der henvises til i spørgsmålet, synes at omhandle et endnu ikke eksisterende lovforslag. Jeg har ved besvarelsen lagt til grund, at der henvises til den af regeringen bebudede udvidelse af anvendelsesområdet for integrationsydelsen. På den baggrund besvares de stillede spørgsmål med udgangspunkt i lov nr. 1000 af 30. august 2015, hvorved integrationsydelsen blev indført, og det bagvedliggende lovforslag (lovforslag nr. L 2, fremsat den 3. juli 2015), da de deri gældende principper påtænkes videreført ved udvidelsen af anvendelsesområdet for integrationsydelsen.

Henvendelsen giver mig lejlighed til at præcisere, at det danske samfund bygger på, at hver enkelt borger så vidt muligt forsørger sig selv. Det offentlige pligt til at træde til med midlertidig hjælp indtræder først, når det er konstateret, at den enkelte en periode ikke på anden vis formår at skaffe sig det fornødne til sin egen og familiens forsørgelse. Efter regeringens opfattelse bevirker niveauet for uddannelses- og kontanthjælp, at mange er blevet fastholdt i passiv forsørgelse, fordi de ikke kan opnå et højere rådighedsbeløb ved at påtage sig et arbejde. Indførelse af integrationsydelsen indebærer, at det bedre kan betale sig at arbejde og vil samtidig fremme integrationen ved at flere flygtninge og indvandrere, der er den primære målgruppe for ordningen, kommer ud på arbejdsmarkedet.

De konkrete spørgsmål i henvendelsen vedrører for de første tre spørgsmåls vedkommende EU-borgere, ikke-EU-borgere og danske statsborgere i relation til forskelsbehandling og dansktillæg/sprogbonus.

Der er bemærkningerne til lovforslag L 2 redegjort for, hvordan forslaget forholder sig til grundloven, EU-retten og internationale konventioner. Lovforslaget respekterer fuldt ud de forpligtelser, der følger heraf. Endvidere er der i lovforslaget redegjort for, hvilke krav der stilles for, at man kan opnå sprogbonus, uanset om man er ikke-EU-borger, EU-borger eller dansk statsborger.

Dato: 2. december 2015

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsnr. 2015 - 1349

Spørgsmål 4 omhandler ”udlændinge, der ikke længere opfylder kravene til at blive betragtet som flygtninge” og som i et vist omfang udrejser til oprindelseslandet, set i forhold til danske statsborgere, der genindrejser i Danmark. Denne – noget uklart beskrevne - problemstilling ses ikke umiddelbart at have relation til integrationsydelsen.

Det er ikke ganske klart, hvad der spørges til i spørgsmål 5, der vedrører EU-retten, men generelt kan jeg oplyse, at regeringen naturligvis overholder sine EU-retlige forpligtelser.

Spørgsmål 6 vedrører virkningerne af integrationsydelsen på boligmarkedet, særligt i forhold til billige boliger. Generelt er det ikke tanken, at man skal være på integrationsydelse gennem længere tid, men tværtimod at ydelsen skal tilskynde til, at man finder et job og dermed også bliver i stand til at betale en vis husleje. For så vidt angår flygtninge kan jeg oplyse, at der ikke er en generel fortrinsret for denne gruppe til at få en bolig. En kommunes boliganvisningen sker efter en konkret vurdering af den enkelte flygtnings behov set i forhold til andre boligsøgendes behov i kommunen.

For så vidt angår henvisningen til boligstøtte kan jeg oplyse, at boligsikring beregnes ud fra husstandens indkomst, huslejens størrelse og boligens størrelse, og er ikke begrænset til integrationsydelsesmodtagere. Personer, der opfylder betingelserne for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, kan dertil modtage særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik. Særlig støtte ydes til personer med høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.

I spørgsmål 7 er præmissen, at den ydelsesreduktion, som integrationsydelsen er udtryk for, vil afholde både studerende og arbejdstagere fra at tage ophold i udlandet med henblik på studier eller job. Den præmis er jeg grundlæggende uenig i. Jeg tillader mig at antage, at hverken studerende eller arbejdstagere har størrelsen på den offentlige forsørgelse som et tungtvejende kriterie, når de overvejer, om de skal tage nogle år i udlandet som del af deres studie eller arbejdsliv.

Inger Støjberg

/

Henrik Thomassen